

ŚWIĘTY OLAF, KRÓL NORWEGII (995-1030)

OLAV DEN HELIGE

Święty Olaf nazywał się naprawdę Olaf Haraldsson. Już jako dwunastolatek wyruszył po raz pierwszy na wyprawę wikińską. Szybko dał się poznać jako wytrawny wojownik (kriger) i w wieku 15 lat dowodził armią wikingów, która grasowała we Francji i Anglii. Podczas pobytu we Francji zetknął się z religią chrześcijańską i dał się ochrzcić (døpe) w katedrze w Rouen.

Olaf zostaje królem Norwegii

W owych czasach Norwegią rządził duński król. Olaf postanowił przejąć tron króla Norwegii. Wielu możnowładców nie chciało się na to zgodzić, więc zebrali dużą armię (hær), by wypędzić Olafa z kraju. Olaf wygrał jednak z nimi bitwie morskiej w 1016 i został władcą Norwegii.

Olaf chciał wprowadzić chrześcijaństwo (kristendom) w całym kraju. Budował kościoły i niszczył wyobrażenia pogańskich (hedenske) bogów. Udało mu się przekonać wielu do nowej wiary. Ci, którzy nie

OLSOK

Dzień śmierci Olafa, 29 lipca nadal nazywa się świętem św. Olafa.

chcieli się nawrócić, musieli wybierać, chrzest albo śmierć. Niepokorni, którzy nie chcieli dobrowolnie przyjąć chrześcijaństwa, ryzykowali obcięcie języka, wydłubanie oczu lub zakopanie żywcem.

Snorre w sagach królewskich opisuje Olafa jako mężczyznę wysokiego, mocno zbudowanego, o jasnej skórze jasnobrązowych włosach. Miał on szeroką twarz, a oczy piękne i przyjazne. Spojrzenie stawało się groźne gdy był zły. Świetnie rzucał włócznią i strzelał z łuku.

Olaf musi uciekać z kraju

W 1028 duński król wyruszył do Norwegii, by odzyskać tron. Gdy Olaf zrozumiał, że armia duńska jest dużo większa od jego wojsk, postanowił uciec (flykte) do Rosji. W ciągu dwóch lat pobytu poza krajem udało mu się zorganizować niewielką armię, po czym Olaf wrócił do Norwegii.

Bitwa pod Stiklestad

29 lipca 1030 roku Olaf Haraldsson stawiał się w Stiklestad gotowy do walki. Udało mu się zgromadzić jedynie 3600 wojowników, podczas gry wojska przeciwnika liczyły dwa razy tyle. Rozgorzała krwawa walka (kamp). Wojownicy Olafa walczyli dzielnie, lecz nie dali rady wojsku duńskiego króla. Jeden z wrogów (fiende) ugodził Olafa siekierą (øks) w udo, a zaraz potem Olaf został trafiony włócznią (spyd) w brzuch. Następny cios mieczem (sverd) w szyję okazał się śmiertelny.

Bilde: Stoe norske leksikon

Olaf zostaje zabity w bitwie pod Stiklestad w Trøndelag.

Olaf uznany za świętego

Ciało (lik) Olafa pogrzebano w piaskach przy rzece Nidelva w Nidaros (obecnie Trondheim). Wkrótce ludzie zaczęli opowiadać, że przy grobie dzieją się cuda (undere). Po dwunastu miesiącach i pięciu dniach wykopano ciało Olafa. Ku zdziwieniu zgromadzonych, nie unosił się nad nim przykry zapach, jak ze zwykłego grobu, lecz czuć było przyjemną woń. Policzki Olafa były czerwone, jak u żywego człowieka, a także urosły mu włosy i paznokcie. To przekonało biskupa, nowego króla i wszystkich ludzi, że Olaf był święty (hellig). Jego ciało umieszczono w pięknej trumnie i pochowano w kościele św. Klemensa w Nidaros. Tym samym król Olaf został ogłoszony świętym, a z czasem zaczęli przybywać do jego grobu (grav) pielgrzymi z całej Europy.

Bilde: Wikipedia

Katedrę Nidarosdomen w Nidaros (Trondheim) zbudowano w miejscu, gdzie pochowano ciało św. Olafa po bitwie pod Stiklestad. Do niej przeniesiono ciało króla z kościoła św. Klemensa.

Žródła:

Midgard 6, samfunnsfag

Gaia 6, samfunnsfag

Nysgjerrigper

Store norske leksikon